

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянин Підпригора Віталій Павлович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність частини першої статті 58 Конституції України приписів статті 256, частини четвертої статті 267 Цивільного кодексу України від 16 січня 2003 року № 435–IV (далі – ЦК України) у системному зв'язку з положеннями пункту 4 частини першої статті 268 ЦК України в редакції до моменту набрання законної сили Законом України „Про внесення змін до деяких законів України щодо вдосконалення порядку здійснення судочинства“ від 20 грудня 2011 року № 4176–VI (далі – Закон № 4176), згідно з яким позовна давність не поширюється на вимогу власника або іншої особи про визнання незаконним правового акта органу державної влади, органу влади Автономної Республіки Крим або органу місцевого самоврядування, яким порушено його право власності або інше речове право.

Підпригора В.П. вважає приписи статті 256, частини четвертої статті 267 ЦК України неконституційними в частині регулювання застосування позовної давності, що у зв'язку з внесенням змін до чинного ЦК України шляхом виключення пункту 4 частини першої статті 268 ЦК України внаслідок набрання чинності Законом № 4176 призвело до обмеження для особи строку на судове оскарження, тобто обмежило право особи на звернення до суду у часі.